

BURHANETTİN DURAN**Eski ve yeni muhalefetin zorluğu**

CHP, yine parti içi çekişmeyle gündemde. "**Külliye'ye giden CHP'liden**" sonra şimdi de **Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Mansur** ile ilgili CHP'li **Sinan Aygün**'ün rüşvet iddiası partiyi karıştırdı. CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu'nun "yeni İSKİ" olarak görülen bu iddianın üstünü kapatacağına şüphe yok. Yine de CHP'de suların durulmayacağı aşikar.

Bu tür kavgaların yenileri sökün edecek.

Zira mesele, iktidarı ve paylaşımını hazmedememek.

2023'te cumhurbaşkanı seçme hayali gören CHP, iç kavgadan soluk bulup da iktidarı sorgulayacak siyaset üretmiyor.

Sanki [AK Parti](#)'den ayrılan eski siyasetçilerin argümanlarıyla iktidarı sıkıştırması ihtimalinden medet umuyor gibi.

Siyaset üretmemeye hali

Muhalefetin, eski ya da yeni oluşumlarıyla, Cumhurbaşkanlığı ve Başkan Erdoğan'ı zorlayacak bir siyaset hattı çizmekte zorlandıkları görülüyor.

Eskilerden bahsettim; isterseniz yeni oluşumlardan iki örnek vereyim.

Ali Babacan bir TV programında kendisini AK Parti'den ayırtırken "**2011-2012'de başlayan, 2013 yılında başlangıç değerleri ve ilkeler arasında farklılıklar oluştu**" cümlesini kurdu. Kastettiği "hukukun üstünlüğü, insan hakları ve demokrasinin örselenmesi" imiş.

Babacan'ın verdiği tarihin Türkiye'nin içeride FETÖ marifetiyle, dışarıda ABD'nin baskısıyla turbülansa sürüklendiği yıl, yani 2013.

2013-2016 arasında Türkiye'nin ve [Cumhurbaşkanı Erdoğan](#)'ın ne tür saldırılarla mücadele ettiği ortadayken Babacan'ın ayrılmayı bu aralığa koyması oldukça manidar.

Yine, Gelecek Partisi Genel Başkanı Davutoğlu'nun tek adam eleştirisinde bulunması ve "**Türkiye ya otokrasiye yönelecek, ya da özgürlükçü demokrasiye**" diyerek CHP'nin klasik argümanlarıyla aynı hizaya gelmesi de ilginç. Eski muhalefet, yenisinden argüman ve iddia desteği bekliyor. Yeni muhalefet ise eskinin argümanlarını yeniden üretiyor.

Eski ve yeni muhalefet, rekabet halindeki iki ana paradigmasından birisinin ortak paydasında buluşuyor.

AK Parti'yi tecrübe ettiği olgularla eleştirmekte ısrar ediyor. Halbuki, AK Parti, AB ile entegrasyonu, dünya ile uyumu ve neo-liberal ekonomi politikalarını avantaj ve maliyetleriyle deneyimleyerek yeni bir evreye geçti.

İki paradigmanın rekabeti

Türkiye'de siyasi argümanları şekillendiren iki paradigma birbiriyle rekabet halinde: Uyum ve hesaplaşma.

Muhalefetin seslendirdiği "**uyum**" tezi, Türkiye'nin komşu ve müttefikleriyle kavga ederek yalnızlaştığını savunuyor.

İçeride demokratikleşme; dış politikada iyi geçinme, müzakere ve yumuşak güç; ekonomide ise neo-liberal iktisadi politikalara dönüş öneriyor. Bu, AK Parti'den ayrılanlar için 2002 ayarlarına dönmek şeklinde formüle ediliyor.

Cumhurbaşkanlığı sistemine karşı çıkarak parlamenter sisteme dönüş istiyor. İktidarı tek adamlıkla eleştirip meseleyi "**ya otoriterlik ya özgürlükçü demokrasi**" ikiliğine kilitliyor.

"**Hesaplaşma tezi**" ise aktivizme, risk almaya ve mücadeleye ağırlık veriyor. Diplomasiden asla vazgeçmeden gerektiğinde ABD ve AB ile gerilim yaşamayı göze alıyor.

Çıkarları uyumlulaştırmadan önce sert rekabetin vazgeçilmezliğini kabul ediyor. **Cumhur İttifakı'nın temsil ettiği bu paradigma** Türkiye'nin 2013'ten itibaren içte ve dışta bir mücadele içinde olduğunu, içi boşaltılan müttefikliğin ülke menfaatlerini korumadığını vurguluyor.

Terörle mücadelenin yanı sıra **Suriye ve Doğu Akdeniz dosyalarında** sert gücün gerekliliğini biliyor.

Küresel ve bölgesel düzenin çatırdamasının korumacı eğilimleri arttırdığı ve ekonomide sadece neo-liberal yaklaşımı takip etmenin felaketle sonuçlanacağı kanaatinde.

Teslim olarak değil aksine mücadele ederek uyum sağlanabilir fikrinde. İşte **Davutoğlu ve Babacan**, CHP'nin temsil ettiği "uyum" paradigmasını tekrar ederek sadece AK Parti tabanına yabancılaşıyor.

Yeniliklerini anlatamadan hızla eskirler. "**Bölme, dışarıya hizmet etme**" suçlamalarının altından kalkamazlar.

Gelen dünyanın "**büyük güçler rekabeti**" üzerine oturduğu düşünülürse ikinci paradigma Türkiye'de siyasetin ana omurgası olmaya devam edecek.

Yasal Uyarı: Yayınlanan köşe yazısı/haberin tüm hakları Turkuvaz Medya Grubu'na aittir. Kaynak gösterilse veya habere aktif link verilse dahi köşe yazısı/haberin tamamı ya da bir bölümü kesinlikle kullanılamaz. Ayrıntılar için lütfen tıklayın.

YAZARIN ÖNCEKİ YAZILARI

[Tüm Yazıları >](#)

> **Libya'da Rusya ile kapışır mıyız? (21.12.2019)**

> **CHP'nin onulmaz körlüğü (20.12.2019)**

> **Dış politikamızın geleceği (17.12.2019)**

